

ÍGY ÍRUNK MI A Minecraft játék rejtelsei

1. fejezet

A dinnye finomabb a zombihúsnál

- 7:44. Max, el fogsz késni a suliból!
- Tudom, anya, sietek – mondta Max, azzal kapta a hátizsákját és útnak eredt. Még sötét volt és ezért Max félt egy kicsit.
- Oh, Notch, miért kell iskolába menni? MIÉRT? MIÉRT? MIÉRT? – kérdezte az Istent (Notchot)

A rét végéhez ért – a réten állt Maxék háza, a falutól 1100 blokkra – meglátta a teheneket. Amint egy csontváz elől menekültek, a csonti (csontváz) pedig a farkas elől, ami valami furcsa módon került oda. A farkas egy rendőrautó elől futott, ami abból a világból jött, amelyiket most tanulják földrajzból, a Föld 2.0-ról.

Sétált tovább, beért az erdei útra. Ment, mendegélt, és a fejét törte, mert aznap lett volna angol doga, és nem tudta, hogy mi a fa angolul. Már éppen az út erdős szakasza végéhez ért, amikor egy zombi jött ki az árny közül. A zombi egyből Max után eredt. Max észrevette a mobot, és futásnak eredt. A mob (szörny) is megszorozta a lépteit. Max megbotlott és elesett.

(Folytatás a következő lapszámában.)

A zombi, aki magával hozott egy vas ásót és egy pókot, utolérte. A pók fellökte, és a zombinak esett.

– Áááá! – kiáltott Max. A kiabálás közben véletlen beleharapott a szörny zombiba. A szörny hátrált, aztán újra támadott. A pók is így tett. Max kikerülte a zombit, aztán a pókot. Ám akkor a nap felkelt, a zombi elpusztult. A pók meghökken, aztán támadásba lendült. Max futott vissza az erdőbe, a pók meg utána. Max szembetalálkozott egy creeperrel. A pókot közel csalta a creeperhez, majd megütötte a creepert. A pók és a creeper is felrobbant.

– Huh! Már azt hittem, hogy felrobbanok! Auuu, a hasam! – kiáltott Max. Haza kell mennem!

Max olyan gyorsan futott, hogy öt perc alatt hazaért.

- Anya, gyorsan adj tejet!
- Nem tudok. Miért?
- Beleharaptam egy zombiba!
- Azt meg hogy?
- Majd elmondom, csak siess!
- Tessék, itt van három dinnye.
- Nyam-nyam-nyam. A dinnye finomabb a zombihúsnál.

László Tibor

Bánlaki Antónia lovasbemutatója

Szerkesztőség

Kreatív írás (tehetséggondozó program)

Főszerkesztő: Rácz Hajnalka, Morvay Zsuzsanna

„Így írunk mi” rovat műírói:

Farkas Anna Etelka
Gyórfi Bálint Andor
Langer Ede
László Tibor

Tímár Koppány Bendegúz

(Az esetleges hibákért elnézést kérünk.)

A sziget titka

Zöldsziget Körzeti Általános Iskola

2022/2023

1. szám / 2022

JÓNÁS

Dekorátor és fotó:
Tóbiás Attiláné (Kapitány Mónika)

Szeptemberben elkezdődött Ecetfalván is a zombiképző. Ecetfalvy Jónás majdhogynem vidáman vándorolt az iskolába. Ahogy elnézte maga körül a tanárok és a diákok fejét, olyan gondolata támadt, mintha mindenkinek lufi ülne a nyakán, ami kívül színes, belül üres. Az igazgató beszéde meglepő volt. Kiderült, hogy tanulni kell. A tanárok már zombik. A cél, hogy a gyerekek is azok legyenek. A tananyag átadása a zombiharapás. A tanulás változás, és minden változás fájdalommal jár. Jónás félt a zombiharapástól. A hegyes fogak nyomán a lufikból sisteregve távozik a levegő. A levegő maga az élet. Körülvesz. Beszív. Beszívom. Az élet szívás és fújás váltakozása. A lehulló levelek is színesek.

Októberben Ecetfalvy Jónás bekapogott a titkárságra egy lázmérőért. Ami a szemé elé tárult, az maga volt a bambulás. Piros, sárga és zöld lufik bámulták meredten a kék monitorokat. Egy birka bebámult az ablakon. Egy másik birka az ajtóban állt. Ez a másik birka volt Jónás. Megverem a pástort, szétszéled a nyáj. Aztán hirtelen lufik lepték el a titkárságot, rengeteg színes lufi, Jónást is sodorták magukkal. Jónás is lufivá változott. Lila lufi vagyok, mondta Jónás, lázalmában félrebe szél, mondta

egy rózsaszín hang, minden politikus tisztességes, mondta egy tisztességtelen pedagógus. Jónás tehetetlennek érezte magát. Holnap elsodorja az árvíz azt, ami magát.

Novemberben is történni fog valami. Ecetfalvy Jónás két szünet között maga lesz a hallgatás. Az ember mindig arra vágyik, hogy örökké két dolog között legyen. A szünet kezdetét jelző csengő és a szünet végét jelző csengő között például, de a szünet végét jelző csengő lehetőleg ne szólaljon meg. November október és december között fog megtörténni. Az élet az élet kezdete és az élet vége között történik. Ennek a szövegnek a története az első nagybétútól az utolsó mondatzáró írásjelig tart. Az év napokból áll. Minden nap reggeltől estig tart. Este minden nap véget ér, estig pedig mindig ki lehet bírni valahogy. Sokat segít az öröm, a vidámság, a boldogság. Mosoly. Kettőspont, zárójel bezárva.

Dekorátor és fotó:
Tóbiás Attiláné (Kapitány Mónika)

Farkas Arnold Levente

40 ÉV

Bottlikné Grósz Ágnes 40 évet dolgozott pedagógusként a Zöldsziget Körzeti Általános Iskolában. Pedagógus Szolgálati Emlékérmét ünnepélyes keretek között Molnár Zsolt Szigetmonostor polgármester adta át. Mindannyian gratulálunk neki és köszönjük a hosszú évek kitartó, lelkiismeretes munkáját.

Fotó: Melnekné Farkas Gyöngyi

DÉLUTÁN...

menj ki az udvarra, hová mész, miért csinálod, ne úgy, de miért, maradj csendben, moss kezet, jó étvágyat, egészségedre, menj előre, kettős busz, kié ez a pulóver, normálisan, tanulószoba, mi a házi, ügyes vagy, ne beszélj, vedd fel a szemetet, ne bánts őt, óvatosan, figyelj oda, haladj már, miért ordibálsz, moss kezet, uzsonna, öltözz fel, hideg van, jöttek érted, ne cipeld, ne rángasd, haladj, ügyesen, készülődj, szuper, f5-öshöz sorakozó, viszlát, örület...

Rácz Hajnalka

5. OSZTÁLYOS LETTEM (levelek)

Kedves Ákos!

Nagyon jó az 5. a. osztály. Sokat kell tanulni, és sok dögát írunk. Kedvesek az osztálytársaim és többnyire a tanárok is. Jó az osztályterem, nagy, tágas, fényes. Jó az ofó is, törít és éneket tanít. Bekerült új tantárgynak az informatika, és végre lesz kötelező olvasmány: A Pál utcai fiúk. A kaja is elviselhető, de nem mindig. Végre lekerült az órarendünkről a néptánc. Most éppen végre hazajöhöttem napköziből. Te maradsz? Én sajnos többnyire igen, maradok. Jelentkeztem kreatív írásra, ami azt jelenti, hogy írhatok egy szöveget, ami aztán benne lesz a suliujságban. És képzeld, mindjárt itt a születésnapom, remélem, el tudsz jönni. A suliból nem hívtam meg senkit.

Remélem, jól telik a sulid neked is, és kedves veled mindenki.

Üdvözlettel: Langer Ede

Ui.: Én eljövök a te születésnapodra.

Szigetmonostor, 2022. szeptember 29.

Langer Ede

Drága Apukám!

Nem vagy most itt, ezért gondoltam, mesélek neked, hogy milyen az 5. osztály. Nagyon sok mindenki tanít minket. A kedvenc tanárom Levente bácsi és Brigi néni, lett pár új tantárgy is, de ha választani kéne, melyik a kedvencem, azt felelném, hogy az irodalom és a magyar nyelv. Az osztályterem nagyon tetszik. Kedvesek az osztálytársak, de a fiúkkal jobban kijövök. Imádom mindent, csak azt nem, hogy csütörtökön mindig 7 óráig van. Jól mennek a tantárgyak, csak nem nagyon szeretek tanulni.

Jött egy új osztálytársunk is, akit ugyanúgy hívnak, mint engem. Nagyon kedves az osztály, remélem, 8.-ig velük lehetek.

Ui.: Hiányzol, apa!

Szeretettel: Drága lányod

Szigetmonostor, 2022. október 2.

Piszkér Dóra

Kedves Tanárom!

Az ötödik osztály egyelőre még nem nehéz, de biztosan nehezebb lesz a későbbiekben. Vannak új óráim, amik igen érdekesek, és más-más osztályokban vannak megtartva, de a szüneteket jobban várom, mert a legjobb barátom a másik osztályba jár.

Mivel nem szoktam levelet írni, ezért most csak ennyi telt tőlem.

Ui.: Az ötödik évfolyam év végére megtanulok egy rendes levelet írni.

Szorgalmas diákod: Kira

Szigetmonostor, 2022. szeptember 27.

Herczig Kira

Kedves Barátnőm!

Mivel rég nem találkoztunk, leírom neked, hogy érzem magam az ötödik osztályban. Nem vártam a felsőtagozatot. Félttem az új tanároktól. Az első jegyem sajnos nem lett jó. Nagyon el voltam keseredve. Most már kezdek belejönni. Sok tanulni való van. Tetszenek az új tantárgyak. Szimpatikusak lettek az új tanárok.

Hát... én így érzem magamat az ötödik osztályban.

Szeretettel: Szandi

Pócsmegyer, 2022. október 3.

Gresó Alexandra

ÍGY ÍRNAK ŐK

TANDORI DEZSŐ (1938–2019)

A tényleges terek

„A tragédia még ezúttal is elmarad...”

S a tényleges terek, Nem az emlékeké egy sem, így, mind tovább, ahogy ajtó fehérlik – egy él – egy lebegésre. Most még kikerüli, akit magadhoz engedtéll, könnyelmű, Totyi, két könnyelmű tudatlan, de egyiké a bűn, ha a szárny rosszul veszi s tényleges teret, és az emlékeké lesz, ami nem lehet többé tied, amit – ajtó fehérlik, egy él – kibírni nem lehet, él, ahogy már halott, egy lebegés, soha nem kerülsz ki belőle.

S valóban? Élsz tovább, és minden ugyanaz lesz, Tehát minden, ami elrontható, ha egy Magasabb Rendelés nyomán nem romlik el, felment a végtelen engedékenység örök-halálú, örök-éltű bűnének megvalósult Lehetője alól. De így élni? Mi pusztult lényegű élet ez, hogy örökké a lényeg számításai közt telik, hogyan jutsz el a jó cselekedetig, addig, ami helyes, kizárólagosan! Vagy... el nem mondható, milyen eleven, ami halott. Most könnyen mondhatod: kiengedted saját kérésére Totyit, de csak egy újabb kegyelem szeszélyei szerint lebbent egy ajtóreszen át, a felsötétből a szem-szárny megkuszáló világosságba. Éltek mind a ketten. És lesz-e, lehet-e foganatja: „Nem, nem feledtem...”?

Forrás: https://konyvotar.dia.hu/html/muvek/TANDORI/tandori00284_kv.html / <http://www.litera-tura.hu/tandori-dezso-versei/>

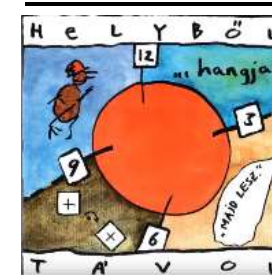
Vadromantikus szociodalkok

A váli erdőben/ből/be

Vajda János úrnak

1. „Kit szeressek, hogyan éljek...”

Kit szeressek, hogyan éljek,
mint emlékeznek reám,
túlján a' 4/5-ének,
hatvan-túlja hajlatán?
Mint egy vadnyugati filmben,
hajnali ausztrál-időn,
(indián-síp szava innen,
túlhan tasmán fényözön):
öreg hajnal, egy magányos
új-munkanélkülié.
Ráér nézni, kékvirágos
ég hull Givenchy fölé
Monet festőnek. S a váli
erdő is rőtlik vakon.
Túlélők: pár koalányi,
tűnődő tandori-nyom.

Hallgassunk verseiből!

Tándori Dezső: Aztán a múlt [Link: https://www.youtube.com/watch?v=sSyjRE_gQEY](https://www.youtube.com/watch?v=sSyjRE_gQEY)

Tándori Dezső: Miért csináljuk? [Link: https://www.youtube.com/watch?v=cgISUzkY8Es](https://www.youtube.com/watch?v=cgISUzkY8Es)

ÍGY ÍRUNK MI

REJTÉLYEK FÖLDJE

Egy sötét napon három gyerek egy fehérkő-téglás szobában ébredt, egy írógép társaságában. A fekete hajú felkelt és odament az írógéphez és alaposan megnézte: nem volt rajta semmi különös.

- Hé, ti nem tudjátok, hogy kerültünk ide? – szólta oda a többi gyerekek: az egyik fiú volt, vöröshajú, vékony, a másik lány, erős, kékhajú.
- Téged hogy hívnak? – bökött rá a fiúra.
- És téged?
- Én nem emlékszem.
- Én viszont igen, úgy hívnak, hogy... Na, látod, és téged? – nézett rá a lányra.
- Nem tudom.

Körülnéztek árulkodó jeleket keresve.

- Na jó, találjunk ki magunknak nevet.
- Engem Kai-nak.
- Engem meeeg... Mirának.
- Oké. – mondta Ádám.
- És most mit csináljunk? Mire való az írógép?

Langer Ede

Amikor felébredtem, pár gyerek nézett. A lányok nadrágot hordtak, mint a fiúk. Értem én, hogy néztek, mert fura így látni, de igazán eltűnhettek volna.

- Mit bámulnak? Kérem, hagyják el a területet, mert illetlen nézni egy nemes hölgyet, amint éppen a földön fekszik. Eltűnnének végre?
- Erre a modortalan emberek nem tűntek el, hanem illetlen módon nevetni kezdtek. Egy macska jobban tudja náluk az illetet.
- Mit csinál a kis drága? Dedós délutánt tart a sportpályán?
- Odafordultam a lány felé. Bármit jelent is a dedós, nyilván jó lenne az. Ha nem lennék illetelmes, pofon vágnám. Megérdemelné.
- Hülye gyerek, hülye gyerek! – kiáltotta össze meg vissza a lány.
- Erre azért dühös lettem, de meg sem szólaltam.
- Még mindig nem jöttél ki a sportpályáról? – kérdezte Miss Kulturálatlan.
- Kérem, tudom, hogy én is lekerültem a szegény sorba, de

mégis beszéljen velem kedvesen!

- Maga fölbetúró ember! Pfuj, mindjárt meghalok a sportpályán!
- Mi van már? Hagyd az illemet! A Dobreczi kiveri a fenekünket, ha ilyen későn megyünk a különocsarnokba. Lehetőleg hagyd a kisasszonyra!
- Mit beszélsz? Először is éhes vagyok! Jó régóta nem ettem.
- Ja, ja, jólesne a kaja, de most húzzunk!
- Mit húzzunk és hova? Nem ismerlek titeket az tény, de mi...
- Istenem! Te nem tudsz futni? Igyekez már!
- Gyerünk, mozogj, Elza!
- Tehát Elzának nevezett. Összetévesztett az egyik parasztlánnyal, de nem mondtam semmit. Futás közben elég nehéz beszélni. Az ebédre evett saláta csak arra elég, hogy életben maradjak valahogy. Észrevettem még két fiút és két lányt. Az egyik lány valami tárgyat nyomogatott, a másik rágózott.

(Folytatás a következő lapszámában.)

Farkas Anna Etelka

A DÉMON

Egyszer volt egy férfi, neve Oszkár, aki este hangokat hallott az emeletről: például recsegett az ezer éves rádió, vagy esetleg suttogtak, hogy halál, halál, halál. Egyszer Oszkár elment az emeletre és megtalálta a rádiót, amit később elvitt egy szervizbe. Megjavították. Nézték, hogy kié lehet ez a régi, öreg rádió. Kiderült, hogy egy idős nénié volt, aki már réges-régen meghalt. Szegény néni beteg volt és nem mellékesen boszorkány. Oszkár este szobájába vitte a rádiót. Éjjel arra ébredt, hogy a rádióban a Halál című dal szól Megijedt. Kikapcsolta a rádiót és visszaaludt. Másnap este a televízió és a mikro kapcsolt be magától. Annyire megijedt, hogy kidobta ezeket. De reggel arra ébredt, hogy szúr a szíve. Elment a doktorhoz és kiderült, hogy magas a pulzusszáma. Hazament. Megnézte a kamerafelvételeket. Látta, hogy az ágyból valami kiemelkedett, miközben egy mély hang szólt: „most meghalsz”. Aznap éjjel már remegett félelmében, de a felvételen látható események megismétlődtek, s Oszkár nem érte meg a reggelt.

Győrfi Bálint Andor

5. OSZTÁLYOS LETTEM (levelek)

Drága Nagymamám!

Most kezdtem egy új iskolában az évet ötödikesként. Nagyon tetszik ez az iskola, újak az osztálytársak és a tanár is.

Minden tantárgyat szeretek, de a legjobban a történelmet és a rajzot, meg az irodalmat is szeretem.

Nagyon jól érzem magam az osztályban, egész jól beilleszkedtem és már vannak barátaim is. Vannak új tantárgyak, például: környezetvédelem, történelem.

Kicsit nehéz az ötödik osztály, de örülök, hogy felsős lettem.

Zárom soraim, szeretettel: Bogi

Utóirat: elfáradt a kezem, nemsokára megyünk, mama, a többit elmondom szóban.

Szigetmonostor, 2022. október 2.

Gurdon Boglárka

Kedves Sanyi!

Tudom, ma már nem láthatjuk egymást mindennap az iskolában, mivel másik iskolába jársz, de attól remélem, barátok maradunk.

Most már 5.-es vagyok, és nagyon tetszik. Van egy új osztálytársunk, úgy hívják, Dóra. A kedvenc tanárom Levente bácsi és Brigi néni. Brigi néni az új osztályfőnökünk.

Képzeld el, az énektanárnő úgy mutogat (játszik). A matematikát nem igazán kedvelem. Nagyon sokat kell tanulnom, és ezért nem tudlak felhívni.

A testnevelés tanárnő nagyon szigorú, de ha ügyesek vagyunk, akkor játszik velünk. Most már Tiszi bácsi a hittantanárunk, és nem Gabi néni. Milyen a negyedik osztály, és te hogy vagy?

Zárom szavaim, ölel régi barátod: Zalán

Szigetmonostor, 2022. október 2.

Rák Zalán

Drága Mama!

Rég láttalak téged, már nagyon hiányzol. Szeretnék meglátogatni, de anya is, apa is nagyon sokat dolgozik. Az ötödik osztály elkezdődött, sokat kellett tanulni. Sok a házi feladat is és minden héten új verset kell tanulnunk. Amúgy minden rendben, jól vagyunk.

Remélem, te is jól vagy és mielőbb találkozunk.

Sok-sok ölelés, unokád: Bálint

Szigetmonostor, 2022. október 3.

Győrfi Bálint Andor

Kedves Kalapos!

Remélem, jól telnek a napjaid. Képzeld el, mióta ide költöztünk Pócsmegyerre sokkal jobban érzem itt magam. Teljesen mások az emberek és a környezet. Az új iskolát már az első heten megkedveltem. Nagyon jó ötödikesnek lenni! A tanárok nagyon kedvesek még.

Egyelőre nincs olyan sok tanulnivaló. Mikor te voltál ötödikes, biztos nem volt olyan humoros magyar tanárod, mint nekem. Bár láthatnád a hegyeket, minden nap más arcát szép látványt adja vissza. Na, majd egyszer látogass meg és meglátod milyen jó hely ez!

Várlak szeretettel, legjobb barátod: Dóri

Pócsmegyer, 2022. október 2.

Marlen Dóra Afrodité

5. OSZTÁLYOS LETTEM (levelek)

Kedves Mama!

Egész jól érzem magamat az 5. osztályban. Új tantárgyakkal ismerkedtem meg. Mint a történelem, környezetvédelem, informatika, természettudomány, irodalom.

Többet kell tanulnom, mint eddig, de nem olyan nehéz. Minden tantárgyat más tanárnéni, tanár bácsi tanít. Most már reggel egyedül indulok otthonról, és megvárom a kisbuszt. Hazafelé már gyalog jövök ebéd után, kivéve csütörtökön, mert akkor megvárom a kisbuszt. Még ismerkedem az új osztálytársaimmal. De már szereztem pár barátot. Már nagyjából befogadtak. De nagyon hiányoznak a régi barátaim. Most már mennem kell. Remélem, hamarosan találkozunk.

Szeretettel: Levi

Horány, 2022. október 2.

Gaál Levente

Kedves Laura!

Már nagyon régen találkoztunk. Elköltöztünk, és most egy másik iskolában vagyunk. A tesómmal külön osztályban vagyunk. Itt is folytatjuk a zongorát. Te hogy haladsz a zongorával? Azt hallottam, hogy ötödiktől más termekbe kell menni a tantárgyak miatt. Ebben az iskolában nem így van. Szerintem nagyon jó az, hogy ötödikes vagy. Új tantárgyak vannak, amik izgalmasak. Nekem a történelem a kedvenc tantárgyam. Nagyon vicces a nyelv- és irodalomtanárom, mivel ő tanítja mind a két tantárgyat. Neked van kedvenc tanárod?

Remélem, jól érzed magad!

Szeretettel: Dia

Pócsmegyer, 2022. október 2.

Marlen Diána

HA-HA-HA

Két barát beszélget az egyik mondja:

- Haver, tudod, hogy hívják a betegek járélukát?
- Na, hogy?
- Lázadó.

Hogy hívják a holland hullaházast? *Hulla van Bőven.*

Hogy hívják a gyilkos színészt? *Dzsoni Megdöglesz.*

Hogy hívják az eltűnt kínait? *Nincsen.*

Hogy hívják a holland kereskedőt? *Van Bőven.*

Háromféle ember van: aki tud számolni, és aki nem.

Toldi Miklóst megkérdezik:

- Hé paraszt, melyik út megyen Budára?
- Megyen? És én vagyok paraszt?

Két koma ül a fán, az egyik leesik. Mondja a másik: Felvegyelek?

Mi a palacsintaország fővárosa? *Lekváros.*

Milyen jogsija van a varangynak? *Békatégoriás.*

Becsaptam egy ajtót, azt mondtam neki, nyitva van.

Két rendőr bemegy a gyorsétterembe. Mondja az egyik:

- Jó napot! Kérünk két hamburgert.

Mondja az eladó:

- Sajnálom fiúk, pechetek van, nincs hamburger. Mondja a rendőr: akkor kérünk két pecheteket.

Miért van a lónak lába? *Hogy ne legyen hasonló.*

Mit csinál a nyúl a zebránál? *Átmegy az úton.*

Melyik a legaranyosabb állam Amerikában? *Arizóna.*

Móriczkától kérdezi a tanár:

- Móriczka, van házid?
- Van, töltsek?

Hogy mondják, amikor beolt egy káta? *Szurikáta.*

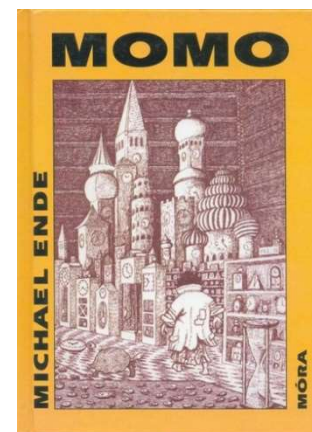
Két barát beszélget. Az egyik kérdezi:

- Szerinted milyen állat a kipu?
- Nem tudom.
- Én se, de biztos veszélyes, mert minden autón van kipufogó.

Tímár Koppány Bendegúz

KÖNYVAJÁNLÓ

Michael Ende (1929–1995): MOMO

„Momo kicsi, sovány, talán nyolc, talán tizenkét éves - egy ősidőkből itt maradt romos amfiteátrumban lakik a város szélén, a szegény emberek egykori színházában, a ma is szegény környéken - ahol szegény emberek élnek, akik ismerik az életet. Momo ki tudja, honnan jött, ki fia borja (talán: migráns!), dugták már be otthonba, de meg-

szökött a rácsok közül, az igazságtalanságból - talán ezen a szegény környéken megtapadhat. Hiszen az emberek itt ismerik az életet, maguk is peremre szorított, egyszerre sehova se tartozó és nagyon sokkal tartozó (eladósodott) nyomorultak. Momó kicsi, sovány, talán nyolc, talán tizenkét éves - és lássuk be: igazi lúzer; lássuk be: irgalmatlanul nagy vesztes.

De Momónak van egy különös képessége. Amikor beköltözött az amfiteátrumba, ahova addig csak a gyerekek jártak játszani, a kecskéket hajtották oda legelni, és a sötétben olykor itt bújt össze néhány egymásra éhes szerelmes - szóval az amfiteátrumban, amely egykor a mesék, a másik valóság elmesélésének színtere volt, kiderült, hogy senki nem tudja a másik embert úgy meghallgatni, ahogyan Momo. Úgy tudta a másikat hallgatni, hogy *ostoba embereknek egyszeriben okos gondolatuk támadt. Nem mintha bármit szölt vagy kérdezett volna, ami a másiktól előcsalogatta az okos választ, dehogy, ő csupán ült és hallgatott, teljes figyelemmel és odaadással.* Az emberben rejtőzött előcsaló figyelem, a hiányérzetre, a bizonytalanságra választ (a választás képességét) előcsaló gyógyszer volt Momo odaadása - s a környékbeliek hamar rájöttek, mennyire hiányozna nekik a gyermek. Sőt, amikor látták, hogy valaki tanácstalan, bizonytalan, vagy haragos, sokszor mondták neki: *eredj csak Momóhoz...* a környéken mondássá lett ez, viták és vigasztalanságok élet elvevő mondássá: *eredj csak Momóhoz...* S a gyerekekkel sem volt ez másképp, előtte is sokat jártak a romok közé rosszködni, de amióta Momo ott lakott, imádták az amfiteátrumban játszani - valahogy varázslatosan valódivá tette a fantázia játékeit a kislány odaadó figyelme.

Momo figyelt - de persze az ő figyelme is kedvelt és jobban kedvelt. Voltak barátai: a hallgatag, öreg Utcasepő Beppo, látszatra együgyű, valójában tán túlságosan is megfontolt, a valóság mániása - s a fecsegő, felelőtlen Gigi, kitalált történetek árusa, látszatra költő, valójában álmodozó, a fantázia mániása. Így éldegéltek - ahogy éldegélni szokás, míg nem egy nap a környékre árnyék vetült: megjelentek a szürke urak, szürke autóikon, örökké égő szürke szivarkával a szájukban, kis noteszükkel, amibe gyakran bejegyeztek valamit. Megtapadtak a városban, az Időtakarék ügynökei - a megtakarított idő urai. Az élet elpazarlása bűnének felfedezői, akiknek ha időben hallgattál volna a tanácsára, mára egész más ember volnál. Minden vesztes álma, nem? Nem kell hozzá sok: csak figyelj oda, mire szánod az időt. Gazdálkodj vele. Oszd be. És takarékoskodj vele. Ne szánj olyan felesleges dolgokra belőle, mint a nevetgélés ősidőkből rád maradt barátokkal, a kártyaparti, vagy egy krilgli sör. Mi lesz úgy belőled, ha pazarlod az időt? Megjelentek a szürke urak - megjelentek a reklámok. *A megtakarított idő kétszeres idő! Az idő kincs, ne vesztegesd! Az idő: pénz, takarékoskodj!* És eljött a nap, amikor Momót is meglátogatták az urak - a gyermeket, akinek igazán tenger az ideje.

Ez a könyv szerelmesített bele végképp Michael Endébe - mert varázslat, ahogy hallatlanul szűkszavúan és korosztálytól függetlenül tökéletesen érthető szavakkal alapvető tényeinkről mesél. A Soha utca, Hora Mester és az órabirodalma, a nyíló Idővirágok segédelmével, a mese jól meglátott, szimbolikus alakjainak segítségével, és a jól meglátott és láttatott valóságok segítségével, amilyen az *ajándékba adott és a másoktól megtakarított idő* közti különbség. A felnőtt élet taposómalmának számos praktikus hazugságát leplezi le a szürke urak által, a pengevékony mosolyuk által - a mesefiguráival valahol úgy világítva meg az általunk untig ismerni véltet, hogy újra gyermekmód csodálkozhatunk rá, mi, felnőttek is. Gyermekkönyvtáros-korom egyik Jokere volt ez a könyv, minden kölcsönzője csillogó szemekkel hozta vissza, újabb mesét követelve. Bizony mondom, a kicsi, sovány és nagyobbacska duckó nyolc-tizenkét évesek számára ezt a könyvecskét ténnyé kötelező olvasmánynak - mert érzékenyít, mert tanít, s mindezt úgy, hogy egy pillanatig sem titkolja ezt sem: hogy érzékenyíteni, tanítani szeretne. Nincs benne hazugság - csak jól megragadott, valódi, mai mitológia. Michael Ende megtanult várni, amíg a szavak megértettek benne, amíg termőre fordultak benne... Olvasd el és csodálkozz!" (Móra Ferenc Könyvkiadó)

KÖNYVAJÁNLÓ

A Pál utcai küldetés

Sokaknak a bizonyos „Pál utcai fiúk” című könyv jutna eszébe erről, nem is alaptalanul. Sőt! Olyannyira, hogy róluk is szól. Pontosabban nem is róluk... Nemes-csek Ernőről. A könyvben mi vagyunk ő. Ez egy kalandregény, tehát nincsenek oldalszámok. (Aki nem tudná, a kalandregényekben föl vannak sorolva lehetőségek, például: - ha balra akarsz menni, lapozz a 13-ra! – ha viszont jobbra, akkor lapozz a 204-re!

Vannak, akiknek ez tetszik, vannak, akik inkább csak olvasni szeretnék, hogy mi történik, nem eldönteni. Szerintem mindenki próbálja ki, izgalmas lehet. Természetesen minden döntésnek lesz következménye.

Ennek a regénynek az a lényege, hogy meentsük meg Ernőt. Aki már olvasta a Pál utcai fiúkat, az tudja, hogy itt mire gondolok és a regényben sem tudja, hogy itt mire gondolok és a regényben sem tud majd elvonatkoztatni dolgoktól, valószínűleg. Természetesen az sem baj, hogyha nem olvastad még, mert akkor több benne a fölfedezhető dolog.

Maga a könyv nagyon színes, sokoldalú, és egyáltalán nem kell utálni, amiért egy kötelező olvasmányból készült (ami alaptól nem egy száraz és vontatott történet). rengeteg utat be tudsz járni, még olyanok is vannak, amilyenekre nem is gondolnál! Nagyon érdekesek vannak, igazából szerintem az összes az.

A könyv kinézete is nagyon tetszik nekem. Van kettő darab könyvjelző, egy „INNEN JÖTTEM” és egy” ITT TARTOK”. Ezeket könnyen le lehet szedni a könyv oldalairól. A könyv fedőlapjainak a belső részén van három térkép (egy a Fűvészkerttről, egy a Grundról és egy Budapestről). Ez segíthet elképzelni, hogy mi hogyan történik és hol. Mivel régebbi korban is játszódik, ezért van egy minilexikon a hátuljában, amit úgy neveztek el, hogy „Pufipédia”. Ez a minilexikon alaptól segít megismerni régi dolgokat, és tanulhatsz belőle érdekes dolgot. Nekem nagyon tetszett, ajánlom mindenkinek!

Solymos Napsugár

A Pál utcai küldetés – Mentsük meg Ernőt!

Ezt olyan embereknek ajánlom, akik szeretik a kalandot. Izgalmas könyv, nekem nagyon tetszett. Nem vékony könyv, nem is rövid ideig tart az elolvasása. Nem unalmas, hogy csak lapozol, olvasol, lapozol... Itt te döntöd el, mi legyen, adnak 2 vagy több választást. Ha láttad a filmet, még akkor is érdekes. Próbálkozzni kell, hogy ne halj meg – ebben a könyvben te vagy Ernő. Figyelni kell, hogy ne zavarodj bele, oda kell figyelni a szövegre. Nem csak gyorsan túlesni rajta. Mikor megtudtam, hogy kötelező olvasmány nem repedtem az örömtől.

A tanárom behozta a könyvet, kiosztotta és ezt gondoltam:

Ezt én nem..., de nem akartam szólni, hogy nem tetszik – az ő kedvéért. Megnéztem a borítóját (hosszan), ez lehet nem is olyan rossz, mint gondolnám. Felfigyeltem arra, hogy kalandkönyv. Elkezdett tetszeni. A borítója Ernőt ábrázolja – már akkor felkeltette az érdeklődésemet. Belekezdünk az olvasásba, eljött a döntés ideje – akkor szerettem meg nagyon azt a könyvet.

Elsőre lehet, neked se fog tetszeni, de ki tudja(?). Kezdj bele, ha nem tetszik, ne olvasd tovább. DE NE AZ ELSŐ SZÓNÁL TEDD EZT! Olvass el 4-5 oldalt, ha akkor se tetszik fejezd be és csinálj mást!

De ha nem megy, akkor ne erőltess! Szerintem jó, ha megkukkantod, nem veszítesz vele semmit. Persze mindenkinek más a véleménye, mindenkinek más a stílusa, és az érdeklődésköre.

Ha nem lett volna kötelező, el se olvasnám. Csak azért nem, mert nem szoktam könyvtárba járni, azért, mert nem szeretek olvasni – enyhén szólva. Persze ha muszáj, olvasok, engem az olvasással ki lehet kergetni a világból. Száz szónak is egy a vége, ez a könyv nem rémes, inkább nagyon remek. Csak ajánlani lehet, vagy nem.

Bohoda Alexa

„IDEGENEK” A SZIGETEN (interjú az új pedagógusokkal)

Idén négy új tanár érkezett iskolánkba. Szeretettel köszöntjük őket: Rácz Hajnalka, Szénási Diána, Tóth Lászlóné (Ibolya) és Schramkó Péter.

Miért pont a mi iskolánkba jött?

- *Hajni néni:* Közel van lakóhelyemhez.
- *Ibolya néni:* 17 évig óvodában dolgoztam, és hiányoztak az iskolás gyerekek.
- *Dia néni:* Egy iskolában szerettem volna dolgozni, mely a munkahelyemhez közel van.
- *Péter bácsi:* Tanítottam már gimnáziumban, felsőben. Alsókkal még nem volt közvetlen kapcsolat. Szóval, a kalandvágy hozott ide.

Jelenleg hol él?

- *Hajni néni:* Pócsmegyeren.
- *Ibolya néni:* Tahitótfaluban.
- *Dia néni:* Tahitótfaluban.
- *Péter bácsi:* Pócsmegyeren.

Milyen tantárgyat tanít itt?

- *Hajni néni:* Napköziben vagyok és a tehetséggondozáson belül a kreatív írást csinálom.
- *Ibolya néni:* Pedagógiai asszisztensként dolgozom.
- *Dia néni:* Az 1. b osztályban napközis vagyok, e mellett rajzot tanítok.
- *Péter bácsi:* Napköziben dolgozom.

Eddig hol dolgozott?

- *Hajni néni:* Az AKG-ban, a Katona József Technikumban és a Bethlen Gábor Technikumban.
- *Ibolya néni:* Óvodában dolgoztam, előtte pedig varrónő voltam.
- *Dia néni:* Előtte Pomázon tanítottam.
- *Péter bácsi:* Gimnáziumban tanítottam.

Miért akart tanár lenni?

- *Hajni néni:* Szeretek emberekkel foglalkozni.
- *Ibolya néni:* Egy ismerősöm ajánlotta, és ki is szerettem volna próbálni magam.

- *Dia néni:* Pedagógus családból származom, ebbe nőttek bele.
- *Péter bácsi:* Kiskoromban régész akartam lenni. Aztán észrevettem, hogy szívesen magyarázok, tudok hatni a környezetemre. Érdekeltek az emberek, a lélek, amihez jó eszköznek tűnt az irodalom. A másik szakom a könyvtár volt.

Mióta tanít?

- *Hajni néni:* 2005 óta, 17 éve.
- *Ibolya néni:* Ez az első éven iskolában.
- *Dia néni:* Összesen tíz évet töltöttem tanítással.
- *Péter bácsi:* 1987-ben kezdtem tanítani, de volt, hogy csak restauráltam, volt, hogy a kőhegyi turistaházat vezettem, volt, hogy csak tanítottam.

Hogy tetszik az iskolánk?

- *Hajni néni:* Nagyon szuper itt minden.
- *Ibolya néni:* Minden nagyon tetszik.
- *Dia néni:* Nagyon tetszik a családi légkör, a kollégák kedvessége, segítőkészsége, és szép a környezet.
- *Péter bácsi:* Otthonos. Nagyon kedvesen fogadtak a gyerekek és a tantestület is. Már első nap kitömték a zsebetem kis piros szívecskékkal a gyerekek. A kollégák közt sok a régi ismerős, barát, akik jó szívvel fogadtak.

Mi ösztöni arra, hogy a mai helyzetben is tanítson?

- *Hajni néni:* Szeretek tanítani.
- *Ibolya néni:* A gyerekek szeretete.
- *Dia néni:* Nagyon szeretem a gyerekeket, örömmel vagyok velük.
- *Péter bácsi:* A régi könyvek restaurálását, mely magányos munka, jól kiegészíti a gyerekzsivajt.

Becsei Gabriella, Horváth Rozi, Tarr Nikolett

PÁLYÁZATOK

Rajzpályázat

Állatok világhete (október 4.–11.)

A Nagyerdei Kultúrpark rajzpályázati felhívása általános- és középiskolás diákok számára, az állatok és növények kapcsolatát bemutató alkotások készítésére és beküldésére. A4-es méretű papíralapú alkotást kell készíteni, hátoldalán szerepeljen az alkotó neve és évfolyama, valamint a kapcsolattartó íméles és telefonos elérhetősége.

Pályázat benyújtása: postai úton: 4032 Debrecen, Ady Endre út 1., személyesen az állatkerti pénztárban nyitvatartási időben.

Határidő: 2022. december 6.

Irodalmi pályázat

A műtárgyak titkos élete – Meseíró pályázat

A Budapesti Történeti Múzeum Vármúzeum pályázati felhívása. **Nézd meg az állandó kiállításainkat és válassz ki egy vagy több számadra kedves műtárgyat és meséld el,** mit csinálhatnak, miután kiürül a múzeum és bezárulnak a kapui! Engedd szabadjára a fantáziádat és írd meg nekünk akár prózai, akár verses formában, hogy milyen a műtárgyak titkos élete!

1. korcsoport: 8-11 év (alsós korosztály)
 2. korcsoport: 11-14 év (felsős korosztály)
- Benyújtás: internetes rákereséssel, egy űrlap kitöltésével

További információ

Borzák Réka múzeumpedagógus
E-mail: borzak.reka@btm.hu
Szundi Anett múzeumpedagógus
E-mail: szundi.anett@btm.hu

Határidő: 2022. december 21.

ESEMÉNYEK 2022. őszi papírgyűjtés

Helga néni (Sziklay Helga) nagy örömmel vállalta ez évben is a papírgyűjtés szervezését, lebonyolítását. Szorgos segítője volt Karaffa László tanár úr, aki derekát nem kímélve mérte a nagy súlyokat. Dicséretben részesülnek azok a tanulók, akik ezen az eseményen sokat segítettek: Lőrincz Bence, Surján Ákos, Kardos Zoltán. Köszönjük ☺

Gratulálunk az eredményekhez!

1. helyezett: 5. a. osztály 685 kg
2. helyezett: 3. b. osztály 340 kg
3. helyezett: 2. b. osztály 337 kg

További eredmények

Osztály	kg	Osztály	kg
1. b.	172	6. a.	20,5
2. a.	200	6. b.	259
3. a.	117	7. a.	259
4. a.	161	7. b.	312
4. b.	56	8. a.	130
5. b.	201	8. b.	173

Fotók: Rácz Hajnalka

ESEMÉNYEK

Kas Krisztina és a „Z-Art” osztály műsorával emlékeztünk.
Köszönjük az előadást.

A plakátot készítette: Kolozsi Bettina, Sebestyén Noel, Lengyel Lilla, Korcsog Jázmin, Pesti Antónia, Vasali Hanna

Fotók: Rácz Hajnalka